

Details zijn leuk,
 maar je mag er niet te veel
 in één keer van krijgen.
 Dan zie je het geheel niet meer.
 Of je vergeet zelfs
 waar het gesprek, het boek
 of de uitzending over ging.
 Met een beeldspraak
 zegt men dan dat je door de bomen
 het bos niet meer ziet.
 In de wirwar van data en feiten
 raakt het overzicht zoek.
 Misschien is dat
 in ons leven ook wel zo:
 we horen en zien zo veel,
 zo veel dingen vragen onze aandacht
 en we zijn met zo veel zaken tegelijk bezig,
 dat het leven zelf
 aan onze aandacht ontsnapt.
 Ik vergeet te leven,
 zeggen mensen wel eens.
 Daarmee bedoelen ze niet
 dat ze niets om handen hebben.
 Het omgekeerde:
 dat ze zoveel hebben te beleven
 dat het leven zelf hun uit de handen glipt.
 Ze hebben niet de tijd
 om na te denken
 over hun leven,
 om zich te bezinnen
 over de zin van het bestaan.
 Ze gebruiken zo veel woorden
 dat ze geen oog meer hebben
 voor het 'zinsverband',
 voor het verband
 met de zin van ons bestaan.
 Gelukkig helpt ons de natuur
 in deze dagen
 van herfst en vallende blaren.
 In een beeldspraak gevat:
 bomen zonder bladeren
 laten de hemel zien.
 Marc Van de Voorde

Heer,
 Niet voor de dood hebt Gij ons gemaakt,
 maar om te leven naar U toe.
 Geef uw heerlijkheid en uw trouw aan allen
 die van ons zijn heengegaan.
 Maak dat zij in alles waarin zij groot waren
 tot ons mogen blijven spreken
 en dat zij mogen voortleven in ons hart
 en in onze levensduur.
 Laat ons in onze genegenheid voor elkaar
 uw belofte herkennen
 dat Gij ook ons trouw zult zijn tot in de dood.
 Amen.

God van Liefde,
 Jij verlangt dat wij
 met Jou
 en met elkaar
verbonden blijven.
 Jouw verlangen
 is ook het onze.

Fluister ons verbindende woorden in
 die wonden verzachten en breuken genezen,

die ons niet vastspijkeren op het verleden,
 maar hoop en toekomst geven,

die mild zijn in onze oordelen
 en getuigen van inlevingsvermogen,

die dieper graven dan een evaluatiecijfer
 met de conclusie voldoende of onvoldoende,

maar zin in leren, in leven
 en in werken doen krijgen,

die blijk geven van een grote bekommernis
 voor het welzijn van mensen,

die zoeken naar wegen
 van waarlijke ontmoeting met elkaar,
 over de grenzen
 van de eigen religie of levensovertuiging heen;
 in het besef

dat we allen broeders en zusters zijn,
 waarin tussen de regels geschreven staat:
 'ik zie je graag; zie mij ook graag'
 en 'ik weet iets goeds van jou',
 die in ons diepste zelf worden aangestuurd
 vanuit de dialoog met Jou.

En laat die woorden
 als communicerende vaten
 met onze daden verbonden zijn.
 Amen.

De **kerkelijke sacramenten** mogen er zijn.
Het zijn diepe, kostbare rituelen.
Maar hun rijkdom reikt verder
dan zeven vieringen van een uur.
Het gaat om zeven dimensies
van ons christen zijn.

Christenen kunnen ze in hun leven
zeven maal zeventig maal herbeleven.
Het is goed dat ze er werk van maken.
Het kan.
Het mag.
Het zal hun christen zijn
en mens zijn verrijken.

We overlopen ze even alle zeven.

Gedoopt worden.
Het gebeurt elke keer weer wanneer
christenen zich ondergedompeld
en herboren weten
in hun innerlijke verbondenheid
met Jezus en zijn evangelie.

Gevormd worden.
Het gebeurt elke keer wanneer
christenen door stilte,
studie en bezinning,
door ontmoeting en gesprek
inzicht, inspiratie en stuwkracht
van de Geest ontvangen.

Het **sacrament van de biecht.**
Het gebeurt elke keer wanneer
christenen oprecht spijt uitdrukken
over het eigen tekortschieten.
En het goede voornemen verwoorden
om het eigen mens zijn
en de evangelische waarden
beter te behartigen.

Het sacrament
van **liefdesverbondenheid en huwelijk.**
Het gebeurt elke keer weer
wanneer christenen
het 'Hooglied van de liefde van Paulus'
mogen ervaren en mee-maken in hun leven,
met vallen en opstaan.

Het sacrament
van **pastorale begeleiding en priesterschap.**
Het gebeurt elke keer wanneer
geëngageerde christenen werk maken
van de bemoediging en her-bezieling
van mensen en medegelovigen.
Om zo voor mensen een levende heenwijzing
naar Jezus en zijn evangelie te zijn.

De **eucharistie** vieren.
Het gebeurt elke keer wanneer
christenen aan de tafel van de vriendschap
samen rond brood en wijn
en hun wel en wee delen
hun liefde en leven geven aan elkaar.
Om daar dan voluit te beseffen
dat ze doen wat Jezus deed en vroeg.

De **ziekenzalving.**
Het gebeurt elke keer wanneer christenen,
bij hun 'naaste' naaste aanwezig zijn
met zalvende aandacht en attenties.
En aanvoelen hoe ook Jezus' geest
onzichtbaar aanwezig komt.

De diepere geest
van de zeven kerkelijke sacramenten
kunnen christenen
ontelbare keren ontvangen
en elkaar
ontelbare keren schenken.
Gelukkig maar.
Het is tijd
om het zo
te bekijken en te beleven!

Jean Paul Vermassen

Naasten worden van elkaar.

We worden 'naasten' voor elkaar als we naar elkaar toe willen gaan. Er zijn heel veel scheidslijnen die mensen verdeeld houden: scheidslijnen tussen zwarte en witte mensen, tussen homo's en hetero's, jongeren en ouderen, zieken en gezonden, gevangenen en mensen in vrijheid, Joden en niet-Joden, moslims en christenen, protestanten en katholieken, katholieken van de Griekse en van de Latijnse ritus. Er valt veel te overbruggen. We zijn druk in de weer in onze eigen kring, bij onze eigen mensen en in onze eigen besognes. Als we af en toe eens het initiatief nemen om over te steken en te zien wat er aan de andere kant gaande is – dan zouden we naasten kunnen worden.

Henri Nouwen